

РЕШЕНИЕ

№ 3733

гр. София, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 05.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3364** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на С. П. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-159/13.03.2023г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалбата на С. П. Б. и е потвърден Отказ за издаване на удостоверение с изх.№ 5530-21-21/24.01.2023г. на Началник отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ С. –град.

В жалбата решението е оспорено като неправилно, незаконосъобразно и немотивирано. Иска се неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят С. П. Б. - редовно призована, не се явява, представлява се от адв.М.. В съдебно заседание се иска отмяна на атакуваното решение по мотивите изложени в жалбата. Претендират се разноски.

Ответникът Директора на ТП на НОИ С. –град - редовно призован, се представлява от юрисконсулт В.. В съдебно заседание прави искане за потвърждаване на решението, моли да ѝ бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура - редовно призована, не изпраща представител за участие в съдебното производство и не ангажира становище по същество на спора.

Административен съд – София – град, III отделение, 79- ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за

установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателката е подала в „Осигурителен архив“ на НОИ по електронен път заявление вх. № 5506-21-146/20.01.2023г., с което е поискала да ѝ бъде издадено удостоверение за трудов/осигурителен стаж и осигурителен доход от „Осигурителен архив“ на НОИ за периода м.01.2019г. до м.04.2021г. при осигурител „Кансалт пропърти“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Към заявлението Б. е приложила копие от трудовата си книжка, в което се съдържа запис от „Кансалт пропърти“ ЕООД за периода 08.01.2019г. до 23.04.2021г.

По постъпилото заявление с вх. № 5506-21-146/20.01.2023г. е била извършена проверка в информационната база на осигурителния архив на НОИ, при която било установено, че за „Кансалт пропърти“ ЕООД – не е предадена разплащателна и трудовоправна документация и че няма постъпили заявления от този осигурител за приемане на приемателно-предавателна процедура. Била е извършена проверка и в ТР и регистър „А.“, при която е установено, че „Кансалт пропърти“ ЕООД е действащ осигурител.

По искането е изготвен Отказ изх. № 5530-21-21/24.01.2023г. на Началник отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ С. –град за издаване на удостоверение за трудов/осигурителен стаж и осигурителен доход. Актът е мотивиран с разпоредбата на чл. 30, ал.1, т.1/т.3 във вр. чл. 36 от Инструкция № 5 от 30.06.2005 г. за приемане и съхраняване на ведомости за заплати и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правопреемник.

На основание чл. 117, ал. 1, т. 4 от КСО жалбоподателката е оспорила отказа по административен ред- пред компетентен орган - Директора на ТП на НОИ С. –град. С Решение № 1040-21-159/13.03.2023г. директорът на ТП на НОИ С. –град е отхвърлил като неоснователна жалбата против Отказ изх. № 5530-21-21/24.01.2023г. на Началник отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ С. –град за издаване на удостоверение за трудов/осигурителен стаж и осигурителен доход.

Горната фактическа обстановка се възприе от приетата административна преписка, като документите съдържащи се в нея представляват годни доказателства и като неоспорени от страните се възприемат изцяло.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Оспорването е направено от надлежна страна, чиито законни права и интереси са засегнати от оспореното решение. Жалбата е депозирана в 14- дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По делото не се спори, че „Кансалт пропърти“ ЕООД е действащ осигурител. Спорът се заключвала в следното- дали при хипотеза на действащ осигурител НОИ следва да издаде исканото удостоверение.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби и в съответствие с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО е Решение № 1040-21-159/13.03.2023г. директорът на ТП на НОИ С. –град. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма съобразно с изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, като същият съдържа всички изискуеми реквизити, включително и фактически

и правни основания за издаването му. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила. Не се констатира отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

В Решението на Директора на ТП на НОИ С. –град е посочена приложимата нормативна уредба, а именно, че съгласно чл.5, ал.4, т.1 от КСО осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за: осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване. Посочено, че съгласно чл.5, ал.6 от КСО съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по ал. 4 се определят с наредба, издадена от министъра на финансите, съгласувано с управителя на Националния осигурителен институт. Данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. В чл.5, ал.7 от КСО е регламентирано, че осигурителят е длъжен: т.1 да съхранява за срок 50 години, считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период, за който се отнасят, ведомости за заплати, трудови договори, допълнителни споразумения, заповеди за назначаване, допълнителни споразумения/заповеди за преназначаване, заповеди за ползван неплатен отпуск общо над 30 работни дни в една календарна година, заповеди за прекратяване на трудови или служебни правоотношения; документите се съхраняват по реда, определен в Закона за Националния архивен фонд; т.2 по искане на осигурено лице или негов представител да издава безплатно, в 14- дневен срок, документи за осигурителен стаж и/или осигурителен доход, и/или категория труд за периоди преди 1 януари 2000 г.

Също така е разгледан- чл. 6, ал.1 от Наредба за трудовата книжка и трудовия стаж при прекратяване на трудовото правоотношение продължителността на трудовия стаж, придобит от работника или служителя при работодателя към датата на прекратяване на трудовото правоотношение, се записва с цифри и думи и се подписва от главния счетоводител и от работодателя, като се подпечатва с печата му. В ал.2 е посочено, че при прекратяване на трудовото правоотношение работникът или служителят е длъжен да представи трудовата книжка на работодателя, който да отрази необходимите данни и да я върне незабавно срещу подпис на работника или служителя. Датата на предаване на трудовата книжка от работодателя на работника или служителя се отбелязва в дневника за издаване на трудови книжки по приложение № 1. По силата на чл.5, ал.10 при прекратяване на дейността на осигурителите, които нямат правопреемник, документите по ал. 7, т. 1, както и неполучените от осигурените лица трудови книжки, издадени удостоверения за трудов/осигурителен стаж и осигурителен доход и други съхранени от осигурителите документи, въз основа на които може да се установи осигурителен стаж и/или осигурителен доход, и/или категория труд, се предават в съответното териториално поделение на НОИ въз основа на писмено заявление по образец, освен ако в закон е определен друг ред за съхраняването им. Заявлението се подава по ред, определен с инструкцията по ал. 13. Когато прекратяването на дейността на осигурителя се извършва със съдебно решение за заличаване или заличаването подлежи на вписване в търговския регистър,

удостоверението за предаване на ведомостите, издадено от териториалното поделение на НОИ, е задължително условие за постановяване на решението, съответно за вписването в търговския регистър, освен в случаите на служебно заличаване по реда на чл. 17а, ал. 6 от Търговския закон. Когато ведомости и други документи за осигурителен стаж и осигурителен доход за работници и служители, които са работили в клонове на чуждестранни търговци, служебно заличени по чл. 17а, ал. 6 от Търговския закон, не са предадени в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт до датата на заличаването, лицата, които ги съхраняват, са длъжни да ги предадат в тримесечен срок от заличаването.

Развити са съображения и относно, чл.5, ал.12 от КСО, а именно:, че НОИ създава и поддържа информационна система за ведомостите за заплати, предадени по реда на ал. 10. Данните от информационната система се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите и паричните обезщетения. В ал.13 от цитираната разпоредба е предвидено, че Управителят на Националния осигурителен институт издава инструкция за условията и реда за приемане и съхраняване на документите по ал. 10.

Посочено е, че е приета инструкция №5 от 30.06.2005г. за приемане и съхранение на ведомости за заплати и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правоприменик. В чл.30 от нея е посочено, че въз основа на приетите по реда на раздел III документи по чл. 1 се издават следните документи: 1. удостоверение по образец, утвърден от управителя на НОИ: а) за осигурителен стаж; б) за осигурителен доход; в) за трудов стаж; г) по чл. 5, ал. 2 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред.

Позовавайки се на цитираните разпоредби решаващият орган е направил извод, че при действащ осигурител последният има задължение да издаде удостоверителни документи за трудов/осигурителен стаж и единствено в хипотезата на прекратен осигурител без правоприменик и при положение, че разплащателната документация е предадена в НОИ, то удостоверителните документи се издават от НОИ.

Съдът споделя изводите на административния орган, доколкото действащата нормативна уредба еднозначно и непротиворечиво сочи, че при наличие на действащ осигурител, то негово задължение е да издаде удостоверителни документи за трудов и осигурителен стаж. Т. задължение не е предвидено за НОИ в тази хипотеза. Задължение на административния орган е да издаде удостоверение единствено при прекратен осигурител, който няма правоприменик и съответно е предал необходимата документация в „Осигурителен архив“ на НОИ. В тази връзка не се констатира нормативно задължение на администрацията да издаде исканото от жалбоподателя удостоверение, ето защо и отказа за издаването му не противоречи на нормативните разпоредби и съответно е законосъобразен.

Въз основа на изложеното съдът намира, че Решение № 1040-21-159/13.03.2023г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалбата на С. П. Б. и е потвърден Отказ за издаване на удостоверение с изх.№ 5530-21-21/24.01.2023г. на Началник отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ С. –град, е законосъобразно - издадено е от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие и при правилно приложение на материалноправните разпоредби. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото съдът намира за основателно и своевременно направено искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на сторените по

делото разноси, поради което и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК и чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, както и с оглед фактическата и правна сложност на делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати сумата от 100.00 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. П. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 1040-21-159/13.03.2023г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалбата на С. П. Б. и е потвърден Отказ за издаване на удостоверение с изх.№ 5530-21-21/24.01.2023г. на Началник отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ С. –град.

ОСЪЖДА С. П. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С. –град сумата от 100,00 лева, представляваща съдебно-деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

Препис от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: